Powszechny

Dziennik praw krajowych i rządowych

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświecimskiem i Zatorskiem, tudzież z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXXVII.

Wydana i rozesłana dnia 5. Lipca 1852.

Allgemeines

Landes-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

XXXVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 5. Juli 1852.

320.

Patent cesarski z dnia 6. Listopada 1851,

(Dziennik praw państwa, część LXIX., nr. 244, wydana dnia 25. Listopada 1851),

obowiązujący we wszystkich krajach koronnych państwa, z wyjątkiem części nie objętych liniją celną,

mocą którego, od 1. Lutego 1852 zacząwszy, zaprowadzoną zostaje nowa taryfa celna, tak dla przywozu i wywozu, jakoteż dla przewozu towarów *).

My Franciszek Józef pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austryjacki;
Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiąże Austryi; Wielki Książe Toskany i Krakowa; Książe Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki Książe Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Książe Górnego i Dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli; Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Raguzy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski, Książe Trydentu i Bryksenu; Margrabia Górnej i Dolnej Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t d.; Pan Tryjestu, Kattary i na Marchii Windyjskiej, Wielki Wojewoda województwa Serbii i t. d. i t. d.

po wysłuchaniu Naszej Rady Ministrów i Naszej Rady państwa, widzimy się spowodowani udzielić Najwyższe zatwierdzenie Nasze, ku zaprowadzeniu nowej, powszechno-austryjackiej taryfy celnej tak dla przywozu i wywozu, jakoteż dla przewozu towarów, i rozporządzamy, co następuje:

I.

Niniejsza ustawa zaprowadzoną będzie w wykonanie z dniem 1szym Lutego 1852, we wszystkich krajach koronnych państwa, z wyjątkiem części liniją celną nie objętych.

---

*) Taryfa celna wydaną zostanie później jako dodatek do niniejszej części Dziennika praw krajowych, wszakże już nabytą być może osobno wydrukowana w c. k. drukarni nadwornej i rządowej.

320.

Kaiserliches Patent vom 6. November 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXIX. Stück, Nro. 244, ausgegeben am 25. November 1851),

wirksam für alle Kronländer des Reiches, mit Ausnahme der Zoll-Ausschlüsse,

wodurch vom 1. Februar 1852 angefangen, ein neuer Zolltarif für die Ein-, Aus- und Durchfuhr *) eingeführt wird.

Wir Franz Joseph der Erste, von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich; König von Hungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmazien, Kroazien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem ꝛc.; Erzherzog von Oesterreich; Großherzog von Toskana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg, von Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg ꝛc.; Herr von Triest, von Kattaro und auf der windischen Mark; Großwoiwod der Woiwodschaft Serbien ꝛc. ꝛc.

haben nach Vernehmung Unseres Ministerrathes und nach Anhörung Unseres Reichsrathes Uns veranlaßt gefunden, der Einführung eines neuen allgemeinen österreichischen Zolltarifes für die Ein-, Aus- und Durchfuhr Unsere Allerhöchste Genehmigung zu ertheilen, und verordnen demnach, wie folgt:

I.

Das gegenwärtige Gesetz hat, vom 1. Februar 1852 an, in allen Kronländern des Reiches, mit Ausnahme der Zoll-Ausschlüsse, in Wirksamkeit zu treten.

---

*) Der Zolltarif selbst wird als Beilage zu diesem Stücke des Landesgesetzblattes nachträglich ausgegeben werden, ist aber bereits abgesondert gedruckt im deutschen Texte in der k. k. Hof- und Staatsdruckerei zu haben.

II.

Od dnia, w którym się rozpocznie działanie nowej taryfy, pobierać się będzie w pierwszym roku dodatek cłowy, wynoszący 10 odsetków kwoty, w taryfie wyrażonej od najważniejszych przedmiotów, podlegających dotąd zakazowi przywozu, mianowicie: od towarów tkackich i warsztacikowych, od odzieży i towarów strojowych, od towarów z metalów szlachetnych i od towarów z metalów nieszlachetnych, od klejnotów i towarów złożonych (klasy taryfy XVI, XIX, XXIV, XXV, XXVI).

III.

W ciągu roku pierwszego ustanowione zostaje cło wchodowe od bawełny surowej w kwocie jednego złotego reńskiego od cetnara cłowego *sporco*, cło wchodowe zaś od przędzy bawełnianej surowej w kwocie ośmiu złotych reńskich od cetnara cłowego *netto*; a dopiero po upływie terminu jednorocznego, wejdą w wykonanie pozycyje celne taryfą objęte.

IV.

Nasi Ministrowie finansów i handlu polecone sobie mają ogłoszenie i wykonanie niniejszych rozporządzeń.

Dan w Naszem głównem i stołecznem mieście Wiedniu dnia szóstego Listopada roku tysiąc ośmset pięćdziesiąt pierwszego, panowania Naszego w roku trzecim.

Franciszek Józef m. p.

Schwarzenberg m. p. **Baumgartner** m. p.

Z najwyższego rozkazu:

Ransonnet m. p.

Dyrektor kancelaryi Rady Ministrów.

321.

Rozrządzenie Ministerstwa finansów z dnia 15. Listopada 1851,

(Dziennik praw państwa, część LXIX., nr. 245, wydana dnia 25. Listopada 1851),

mocą którego dozwolonem zostaje lokować kaucyje, przez notaryjuszów w gotowiźnie złożone, w funduszu umarzania długów państwa, za uprocentowaniem tamże prawnie przepisanem.

Z powodu uczynionego zapytania, postanowił zarząd finansów w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości, dozwolić, ażeby złożone przez notaryjuszów kaucyje, zyskownie ulokowane zostały w funduszu umarzania długów państwa, za uprocentowaniem tamże prawnie przepisanem, z zachowaniem oraz przepisów w tej mierze istniejących.

F. Krauss m. p.

II.

Vom Tage des Beginnes der Wirksamkeit des neuen Tarifes angefangen, wird im ersten Jahre für die wichtigsten bisher dem Einfuhrverbote unterworfenen Gegenstände, als: für die Webe- und Wirkwaaren, die Kleidungen und Putzwaaren, die Waaren aus unedlen und die Waaren aus edlen Metallen, die Bijouterien und die zusammengesetzten Waaren (Tarifklassen XVI, XIX, XXIV, XXV und XXVI) ein Zollzuschlag von 10 Perzent des im Tarife angesetzten Betrages eingehoben werden.

III.

Während der Dauer des ersten Jahres wird der Eingangszoll für rohe Baumwolle vom Zoll-Zentner Sporco mit Einem Gulden und jener für die rohen Baumwollgarne vom Netto-Zoll-Zentner mit Acht Gulden bestimmt, und erst nach Ablauf der einjährigen Frist werden die im Tarife enthaltenen Zollsätze eintreten.

IV.

Unsere Minister der Finanzen und des Handels sind mit der Kundmachung und Vollführung dieser Anordnungen beauftragt.

Gegeben in Unserer Haupt- und Residenzstadt Wien am sechsten November im Eintausend Achthundert Einundfünfzigsten, Unserer Reiche im dritten Jahre.

Franz Joseph m. p.

F. Schwarzenberg m. p. **Baumgartner** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Ransonnet m. p.

Kanzlei-Direktor des Ministerrathes.

321.

Erlaß des Finanzministeriums vom 15. November 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXIX. Stück, Nr. 245, ausgegeben am 25. November 1851),

womit die Anlegung der von den Notaren in Barem erlegten Kauzionen bei dem Staatsschulden-Tilgungsfonde gegen die bei demselben gesetzlich vorgeschriebene Verzinsung gestattet wird.

Aus Anlaß einer Anfrage hat die Finanzverwaltung im Einvernehmen mit dem Justizministerium beschlossen, zu gestatten, daß die von den Notaren in Barem erlegten Kauzionen, bei dem Staatsschulden-Tilgungsfonde, gegen die bei demselben gesetzlich vorgeschriebene Verzinsung und unter Beobachtung der dießfalls bestehenden Vorschriften, fruchtbringend angelegt werden.

Ph. Krauß m. p.

322.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 16. Listopada 1851,

(Dziennik praw państwa, część LXIX., nr. 246, wydana dnia 25. Listopada 1851),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

w przedmiocie zakazu towarzystw tak zwanych przyjaciół światła, katolików niemieckich, wolnych chrześcijan i tym podobnych stowarzyszeń.

Prowadzone względem początku, istnienia i dążności tak zwanych przyjaciół światła, gmin wolnych chrześcijan i katolików niemieckich, dochodzenia, doprowadziły do przekonania, iż towarzystwa, zawiązane pod temi lub innemi podobnemi nazwami, pod zasłoną wyznania religijnego, uganiają się za celami politycznemi, dla czego też za stowarzyszenia przeważająco-polityczne uważane być winny.

A że scislejsze dochodzenie tak celu, jak dotychczasowego działan ia rzeczonych stowarzyszeń niewątpliwie wykazało kierunek ich niebezpieczny, dążący do podkopania moralnych podstaw społeczeństwa i państwa; przeto rząd widzi się zobowiązanym nie cierpieć dłużej istnienia rzeczonych stowarzyszen, jako niezgodnych z dobrem publicznem.

Zatem w skutek najwyższego postanowienia z dnia 16. Listopada 1851, rozporządza się:

1. Stowarzyszenia, zawiązane pod nazwą przyjaciół światła, katolików niemieckich i gmin wolno-chrześcijańskich są zakazane, i mają natychmiast być rozwiązane, gdzie dotąd istnieją.

2. Zakazuje się oraz dalsze tworzenie i zawiązywanie stowarzyszeń pod jakiembądź nazwiskiem, mających takie same, lub podobne cele, jak poprzedzające.

3. Ktokolwiek po wydaniu niniejszego rozkazu dopuści się czynności noszącej na sobie znamię działalności takiego stowarzyszenia, podpada w miejscach, w których istnieje stan wyjątkowy, odpowiednim prawom wyjątkowym, oprócz tego zaś ustawie o stowarzyszeniach, i odnoszącym się doń postanowieniom karnym.

4. Przeciw tym, którzy przy narodzinach, zaślubinach lub pogrzebach przywłaszczają sobie prawo do jakiejkolwiekbądź czynności, do której tylko duchowni uznanych kościołów, lub wyznań są powołani, postępować należy według §. 18. patentu z dnia 17. Marca 1849 r. o wykonywaniu praw stowarzyszenia.

322.

Verordnung des Ministers des Innern vom 16. November 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXIX. Stück, Nr. 246, ausgegeben am 25. November 1851),

für alle Kronländer,

betreffend das Verbot der Genossenschaften der sogenannten Lichtfreunde, Deutschkatholiken, freien Christen und ähnlicher Vereine.

Die über den Ursprung, Bestand und die Tendenzen der sogenannten Lichtfreunde, der freichristlichen und deutschkatholischen Gemeinden gepflogenen Erhebungen, haben zur Ueberzeugung geführt, daß die unter diesen oder ähnlichen Namen gebildeten Gesellschaften unter dem Deckmantel eines angeblich religiösen Bekenntnisses, politische Parteibestrebungen verfolgen, und daher als vorwaltend politische Vereine anzusehen und zu behandeln sind.

Da eine genauere Prüfung des Zweckes und der bisherigen Wirksamkeit dieser Genossenschaften ihre gefährliche, auf Untergrabung der sittlichen Grundlagen der Gesellschaft und des Staates abzielende Richtung außer Zweifel gestellt hat, so hält sich die Regierung für verpflichtet, den Bestand dieser mit dem öffentlichen Wohle unverträglichen Genossenschaften nicht länger zu dulden.

Es wird demnach in Folge Allerhöchster Entschließung vom 16. November 1851 verordnet:

1. Die unter dem Namen „Lichtfreunde, Deutschkatholiken und freichristliche Gemeinden" entstandenen Vereine werden verboten, und sind dort, wo sie noch bestehen, allsogleich aufzulösen.

2. Die fernere Errichtung und Bildung von Vereinen, welche mit den vorgenannten gleiche oder ähnliche Zwecke unter was immer für Namen verfolgen, wird untersagt.

3. Jedermann, der nach diesem Verbote sich eine Thätigkeit erlaubt, welche das Merkmal einer solchen Vereinswirksamkeit an sich trägt, ist in Orten, wo der Ausnahmszustand besteht, nach den dießfälligen Ausnahmsgesetzen, sonst aber nach dem Vereinsgesetze und den einschlägigen strafrechtlichen Bestimmungen zu behandeln.

4. Gegen jene, welche sich bei Geburts-, Trauungs- oder Beerdigungsfällen irgend eine, nur den Seelsorgern anerkannter Kirchen oder Konfessionen zustehende Funkzion anmassen, ist nach §. 18 des Patentes vom 17. März 1849 über die Ausübung des Vereinsrechtes vorzugehen.

5. Wydarzające się pogrzeby stronników takiego stowarzyszenia odbywać się winny pod dozorem władzy bezpieczeństwa, w cichości, nie dopuszczając żadnych okazałości pogrzebowych.

6. W razie zaniechania obrządku chrztu, winny władze do aktu tego zawezwać duchownego miejscowego onego kościoła, lub wyznania, któremu przysłuża według praw istniejących przedsięwzięcie takowego ze względu na wyznanie religijne rodziców, wykazujące się czyto z aktu chrztu, czy z aktu przejścia, w prawny sposób uskutecznionego. Z resztą co się tycze wychowania dzieci dotyczących, zabezpieczyć to należy stosownie do praw istniejących.

Bach m. p.

5. Vorkommende Beerdigungen von Anhängern eines solchen Vereines sind unter Aufsicht der Sicherheitsbehörde, ohne Zulassung eines Leichengepränges, in der Stille vorzunehmen.

6. Bei einer unterlassenen Taufhandlung ist von den Behörden die Einschreitung des Orts-Seelsorgers jener Kirche oder Konfession, welchem deren Vornahme mit Rücksicht auf das Religionsbekenntniß, dem die Eltern nach Ausweis des Taufaktes, oder eines in gesetzlicher Weise erfolgten Uebertrittes angehören, nach den bestehenden Gesetzen zusteht, in Anspruch zu nehmen, und wegen Sicherstellung der Erziehung der Kinder, den bestehenden Gesetzen gemäß, das Amt zu handeln.

Bach m. p.